

1. sz. dokumentum – 2009. június 4.

Alapelvek az MNVH céljairól, feladatairól, felépítéséről

Előterjesztés az MNVH Hálózati Tanács ülésére

Preambulum

Korunkban a vidéki térségek közhaszná megdő. A közhaszon megmaradásáról gondoskodni a közösség egészének feladata: mind a globális – emberi –, mind a helyi – állampolgári-nemzeti-lakóhelyi – közösség feladata.

A vidék közhasznának növekedését adják: a vidékhez köthető sajátos élettevékenységek. Először: A vidék a színhelye az egészséges élelemtermelésnek – ahogy mindig is az volt. És ennek jelentősége évtizedről évtizedre, amikor a Föld lakossága ilyen dinamikusan gyarapszik, növekszik. Másodsor: A vidék az élőhelye a természeti erőforrásoknak, a víznek, talajnak, ásványkincseknek, a növény- és állattakarónak. Ezek kimerülése, pusztulása nemcsak az emberiség, hanem a földi élet egészének fenntarthatóságát veszélyezteti. Harmadsor: A vidék a színhelye a megújuló energiaforrások alapanyagainak, amelyek az ember önmaga újratermelésének biztosítói. Mind eszköztárának, mind életkörülményei biztosításának feltételei. Negyedsor: A vidék a betegséget megelőző életmód, az életminőség megőrzésének színhelye. Mindezek okán a vidéki természeti környezet karbantartása a 21. század emberének első számú kötelességei közé tartozik. A maga és a földi élet egészének megóvása érdekében. Mindezek érdekében szükséges a vidéki térségek belakottságának biztosítása. Ez utóbbit megkönnyíti az emberiség történelmének új szakasza: amikor a közlekedés a tömegkommunikáció, az informatika jóvoltából először nyílik lehetőség arra, hogy az ember a vidéki térségekben is a városihoz hasonló anyagi és szellemi életminőséget éljen meg.

A vidék közhasznának – élelemtermelés, környezetmegóvás, településhálózat harmóniájának fontossága – felismerése, szerintem, Európában „korán” megkezdődött. Magyarországon jóval később. Az Európai Unió vezetésében kezdettől tudatosult, hogy a kontinensen biztosítani kell a természeti környezet fenntartható fejlődését. Ezt tanúsítja, hogy létrejött (1992) óta aktív környezetvédelmi politikát kényszerít a tagállamokra. Akik – mivel a „megvalósítás” sokkal nehezebb, mint az elvek kimondása – nehezen igazodnak az „elvek”-hez. Az unió ezen szándéka kifejezésre jut az egymást követő környezetvédelmi akcióprogramokban, majd az Európai Unió 2000-ben kibocsátott Víz Keretirányelvében is. – Ezen túlmenően az Európai Unió korán ráeszmélt a vidéki térségek stratégiai fontosságára, ezért is a világon először tudatos vidékfejlesztési politikát hirdetett meg (1996, 1999), amely az Európai Tanács 2005. szeptember 20-i rendeletében (1698/2005/EK) kötelezővé tette a tagállam-

moknak, hogy a 2007–2013 közötti költségvetés fejlesztési terveivel párhuzamosan dolgozzanak ki nemzeti vidékfejlesztési programokat. És előírta egy Európai Vidékfejlesztési Hálózat létrehozását a civil és közigazgatási tényezők együttműködése alapján. Ugyanakkor, hasonló funkcióval, a nemzeti vidéki hálózatok létrehozását. – És ismeretes, hogy az európai integráció alapokmányának megfogalmazásában (Róma, 1957) a kontinens politikai vezetői már rögzítették az egészséges élelmiszer biztosításának fontosságát. Ezért is először a gazdasági (1957–1992), majd a politikai-kulturális közösség (1992) tagállamai között összehangolt, tudatos mezőgazdálkodási politikát folytat (KAP). Legalábbis így látjuk mi, történész szemmel figyelve az Európai Unió mai vidékpolitikájának eredőit.

A magyar állam, de mindenekelőtt a magyar értelmiség a 19. századtól aktív és világszínvonalú mezőgazdálkodási, településpolitikai és környezetgazdálkodási tevékenységet mutatott. A modern élelemtermelés volt a magyar állampolgári közösség világszínvonalú érvényesülésének egyik alapja. És ez maradt a szovjet megszállás idején is. (Történezként így látjuk, legalábbis mi.) És az állami település- és iparpolitika a 19. században lett az alapja a modern magyar településszerkezetnek, vidéki és városi társadalom, gazdaság szerves fejlődésének. – A természetgazdálkodás területén is megélt a magyar állam és értelmiség mindazokat a fejlesztéseket, amelyeket a modern Európa kínált. És azokat a konfliktusokat, amelyek a világ minden részén újra és újra kirobbantak a technokrata természetkizsákmányolás és a természetbarát magatartás között. A szovjet megszállás idején is. Sőt a természet és ember harmóniájának biztosítása a többirányú politikai rendszerváltás (1989–1990) egyik aktív tényezője lett. A természetgazdálkodás hagyományai a rendszerváltás után is folytatódtak. Legutóbbi állomásai ennek az 1995–1996-ban elfogadott természet- és környezetvédelmi törvények, majd Magyarország csatlakozása az EU Környezetvédelmi Akcióprogramjához (2004). – A mezőgazdálkodásban a több évszázados pozitív hagyományok folytatása a rendszerváltás után nem sikerült. Az élelemtermelés egyes ágazatai – mind az alapanyag-termelés, mind a feldolgozás – radikálisan visszaestek. És visszaesett a korábban világszintű vízgazdálkodás is. Torzulások keletkeztek a településszerkezetben is. Részen az elkerülhetetlen gazdálkodási rendszerváltás ráta meg a korábbi településszerkezetet, részben nem sikerült az önkormányzatiság kiterjesztése mellett a vidéki településhálózat igazgatási rendszerének korszerűsítése, és nem alakult ki az egyszerre piac- és emberbarát településpolitika alapelve és gyakorlata sem... (Legalábbis így értékeljük az elmúlt húsz esztendőket.)

Az MNVH Tanácsának ülése, Siófok, 2009. június 24.

2005 februárjában – az Európai Unió állásfoglalása előtt – „Párbeszéd a vidékért” elnevezéssel Magyarországon civil mozgalom indult. Indítottunk. A mozgalom aktív vidékpolitikát követelt az államtól. A vidékpolitikát a mezőgazdálkodás, ipari termelés, környezetgazdálkodás, elérhetőség szolgáltatások összességének tekintve. (Közlekedés, informatikai háló, egészségügy, iskola, igazgatás stb.) És a vidékpolitikát új típusú politikai aktivitásnak tekintette: a civil-vállalkozói, értelmiségi, önkormányzati, tudományos, politikai társadalom közös fórumának képzelte el. Az akkori politika minden áramlata – mind a kormány, mind az ellenzék – a civil kezdeményezés mellé állt. A mozgalom 2006 tavaszán eljutott egy „vidéktörvény” megfogalmazásához. Az országgyűlés a jogszabálytervezetet 96%-os többséggel plenáris vitára tűzte. A vitára viszont az országgyűlési választások miatt már nem került sor, majd a politikai választások után az új politika levette napirendjéről a vidékpolitikát. Pedig közben, 2005. szeptember 20-án megszületett az Európai Tanács idézett rendelete a vidékfejlesztési politika szükségéről, támogatásáról. Igaz, elkészült az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program, de ennek megalkotásában a civil szervezetek aktívan már nem vettek részt. Így a Párbeszéd indítói-szervezői sem. Mi sem.

2007 májusában a kormány hozzájárult az Európai Tanács rendeletének végrehajtásához. A miniszterelnök „miniszterelnöki megbízott”-at, az FVM „miniszteri biztos”-t nevezett ki a rendeletben előírt Nemzeti Vidéki Hálózat létrehívására. A civilek, szakemberek és közigazgatási tisztviselők részvételével felállt Hálózatot (Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat, 2008. december 2.) kormányhatározat (IX. 19.) és tárcarendelet (X. 1.) alapozta meg. A Hálózat ezen határozatok és rendeletek alapján működik ma is. A 2008. december 2-án létrehozott Hálózati Tanács, majd a megválasztott Elnökség kimondta, hogy a 2009. év során „megszervezik” a Hálózatot: elkészítik a Hálózat alapszabályát, illetve ügyrendjét, és a továbbiakban ezek lesznek irányadóak a Hálózat működésében.

Az alábbiakban előterjesztem javaslatomat a Hálózat jellegére, céljaira és ezeket figyelembe véve a lehetséges alapszabály alapelveire.

1. A Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat jogállása

A Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat (MNVH) az EU tagállamaiban az Európai Tanács 2005. szeptember 20-i rendelete (1698/2005/EK) alapján létrehozott nemzeti vidéki hálózatok egyike. Tagszervezete az Európai Bizottság 2008. február 20-i határozata (2008/168/EK) alapján létrehozott Európai Vidéki Hálózatnak (EVH). Létrehozóinak szándéka szerint hálózatba tömöríti a vidéki térségekben aktív szereplőket: a helyi civil társadalom képviselőit, a politikai-közeleti, valamint a vidékfejlesztésben aktív szakmai tényezőket. Mind az EVH, mind a nemzeti vidéki hálózatok – így az MNVH is – új típusú közéleti fórumot képeznek. Jogállását a tagállamok különböző módon határozzák meg.

Az MNVH (a továbbiakban Hálózat) olyan társadalmi szervezet, amelyet az Európai Tanács rendelete alapján a Magyar Köztársaság kormányának a preambulumban említett jogszabályai hoztak létre. A szervezet a 2007–2013 közötti európai uniós tervezési időszakra alakult. A Hálózat megalakulását követően a választott tisztségviselők által kidolgozott és a Hálózat vezető szervei által elfogadott szabályok szerint működik majd. – Mivel a Hálózat tevékenysége az Európai Tanács rendelete által meghatározott (a 2013-ig tartó európai tervezési) időszakra, kívánatos, hogy működését a nemzetállami politikai választási ciklusoktól függetlenül, folyamatosan végezhesse. Ezért is fontos, hogy választott vezető szervei a politikai függetlenséget biztosító alapszabályt, illetve ügyrendet dolgozzák ki.

Az alapszabály és az ügyrend a Hálózatot létrehívó európai uniós, illetve kormány- és tárcarendeletekre épülnek. (Szükség esetén a Hálózati Tanács, illetve az Elnökség javaslatot tehet a kormányhoz az öt létrehívó rendeletek módosítására.)

Mindenekelőtt megkívánt, hogy a Hálózatot érintő jogszabályokat a kormány (kormány-, tárcarendeletek), illetve az országgyűlés (országgyűlési határozatok) nem hoz az MNVH Elnökségének egyetértése nélkül.

Az MNVH-t mind külföldön, mind belföldön a választott elnök képviseli.

A MNVH működésének pénzügyi forrásait részben az ET-rendelet által meghatározott Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (EMVA), részben pedig a Magyar Köztársaság költségvetése biztosítja. Az EMVA-támogatás fedezi az ET-rendelet meghatározta célok teljesítését. Meghatározott mértékben és feltételek mellett. Az EMVA-támogatásra a kormány szerződést köt az Elnökséggel 2013-ig, amellyel a folyamatos működést biztosítja. (Megkívánt.) – A magyar költségvetési támogatás fedezi azon feladatokat teljesítését, amellyel a magyar kormány – az ET-rendelet mellett, de azokkal összhangban – bízza meg a szervezetet. A magyar költségvetési támogatás mértékét a kormány évente határozza meg, az MNVH-ra (Elnökségére) bízott feladatok mértékében.

(Megjegyzés: a Hálózat függetlenségének és rendeltetésszerű működésének legjobb biztosítója a „köztestületi” jogállás lehetne. Ennek van hagyománya a magyar közéletben és a magyar jogban. Ilyen alapon működik a Magyar Tudományos Akadémia, illetve a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, valamint a Magyar Agrárkamara. Az MNVH ezekhez hasonlóan tölthet be közhasznú célokat. Köztestület létrejöttéhez azonban törvény szükséges, amelynek megalkotására a jelenlegi politikai helyzetben semmilyen kilátás nincs. Meggondolandó, hogy egy ideiglenes alapszabály megalkotásával – esetleg tárcarendelet-módosítással – a Hálózat működését a következő parlamenti ciklusig fenn lehet tartani.)

2. A Hálózat céljai, feladatai, eszközei

a) Az MNVH céljai, feladatai

Az MNVH céljait és feladatait részben az Európai Tanács vonatkozó rendelete (1698/2005/EK), részben a magyar kormány határozata, részben az ET-rendeletet és a kormányhatározatot értelmező FVM-rendelet jelöli meg. Ezeket egészítették ki a megválasztott Elnökség javaslatai. A célok ezek szerint a következők:

– Érdekvédelmi tevékenységet fejt ki országos szinten a vidéki térségek érdekében, különösen az állami és az európai uniós források felhasználásakor.

– Állást foglal – Elnöksége révén – nemzeti vidékpolitikai (fejlesztési) kérdésekben. Így a kormány, illetve az egyes tárcák vidékfejlesztést érintő stratégiai terveiről és lépéseiről. Javaslatokat fogalmaz meg a kormánynak és az országgyűlésnek nemzeti vidékpolitikai akciók indításáról. Együttműködik e téren különösen a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési, a Környezetvédelmi és Vízügyi, a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági, az Oktatási és Kulturális, az Önkormányzati, valamint a Szociális és Munkaügyi Minisztériummal.

– Hálózatba szervezi és összehangolja a vidéki térségekben működő helyi kormányzati és önkormányzati intézmények, társadalmi szervezetek, szakmai testületek, magánszemélyek vidékfejlesztő tevékenységét. Nem egyik szervezet a vidékfejlesztésben érdekelt eddigi szervezetek közül, hanem a meglévő intézmények és a civil, valamint a politikai és szakmai társadalom „szinergiáját”, kölcsönös hatáserősítést kívánja biztosítani. Azok összefogója.

– Figyelemmel kíséri az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program alakulását, civil fórumokat biztosít annak megtárgyalásához:

meghallgatja és véleményt nyilvánít arról. Ebben szorosan együttműködik az ÚMVP Monitoring Bizottságával.

– A Hálózatot, és azt, hogy abban jelen vannak a vidéki térségekben aktív (világi és egyházi), szakmai és igazgatási-politikai tényezők (intézmények és magánosok), alkalomnak tekinti egy új közéletiség kibontakoztatásához, a társadalom különböző érdekek és szellemi közösségeinek párbeszédéhez.

– Szakemberállomány összefogása, szervezése. A Hálózat működésének egyik célja, hogy összefogja a vidékfejlesztés kutatói és gyakorlati művelőit, szakemberállományát. Hogy fórumain kapcsolatba hozza őket. Ők lehetnek azok a munkaközösségek, akikre támaszkodva 2010-ben elkezdődhet a 2014–2020 közötti európai vidékfejlesztés, illetve a nemzeti vidékfejlesztési program építkezése. Európai módon: alulról felfelé szerveződve.

– A Hálózat mindent elkövet azért, hogy a helyi közösségek gazdálkodási, kulturális, szociális gondoskodó szerepe megerősödjön, hogy fejlődjön azok helyi konfliktusfeloldó képessége. Segít a rendszerváltás hozta gazdálkodási-társadalmi-politikai feszültségek oldásában, valamint a világtalalkulás hozta magatartásváltás lelki-társadalmi feldolgozásában. Céljának tekinti, hogy a társadalomban új alapokon alakuljon ki bizalom egymás, munkaadó és munkáltató, állam és polgár, helyi vezetők és választók között.

– Együttműködést alakít ki mindenekelőtt a térségi fejlesztési tervek, a helyi társadalmi-gazdasági konfliktusok feloldásában.

– Szakmai-szakértői testületeket (szakosztályokat), ezeken belül munkaközösségeket alakít, mindenekelőtt az Európai Tanács 1698/2005/EK rendeletében meghatározott „négy tengely” témakörökben. Biztosítja ezekről a folyamatos eszmecsere a vidékfejlesztésben érdekelt tudományos tisztviselői kar, valamint a hálózati tagság között.

– Információkat gyűjt, elemez és terjeszt az EU, valamint a magyar kormányzat vidékfejlesztésre vonatkozó intézkedéseiről.

– Összegyűjti az Európai Unióban és Magyarországon a bevált vidékfejlesztési gyakorlatokat, „jó tapasztalatokat”, és terjeszti azokat. Gondoskodik a jó tapasztalatok szakmai és helyi elemzéséről a vidék társadalmi-gazdasági fejlődése, a felzárkóztatás, valamint a támogatási források hatékony felhasználása érdekében.

– Folyamatos kapcsolatot tart fenn az Európai Vidékfejlesztési Hálózattal, küldöttet delegál annak szervezetébe, nyomon követi az európai szervezet fejlődését.

– Különös figyelemmel kíséri a szomszédos államok és a magyar állam határtérségeinek fejlődését, a regionális gazdasági-társadalmi folyamatokat. Hálózati kapcsolatokat szervez a határokon innen és túl működő vidékfejlesztési intézmények között. Javaslatokat fogalmaz meg a határokat átlépő regionális, állami és helyi fejlesztésekről.

– Erősíti a Kárpát-medencei magyarság közötti kapcsolatokat a maga vidékpolitikai eszközeivel (a Hálózattal). A hálózatokat eszköznek tekinti a magyar–magyar kapcsolatrendszer erősítésére, ugyanakkor eszköznek tekinti az együtt élő nemzetek szociális-kulturális gyarapodásához is.

b) Az MNVH eszköztára: kapcsolatteremtésre és ismeretátadásra

Az MNVH eszközeit – a célokhoz-feladatokhoz hasonlóan – az Európai Tanács hivatkozott, 2005. szeptember 20-i rendelete (1698/2005/EK) és az azon alapuló magyar jogszabályok rögzítik. Ezeket kiegészítik a MNVH Elnökségének 2008. december 2-i és 2009. január 26-i ülésén elfogadott kiegészítések, értelmezések. Az MNVH céljainak és feladatainak megvalósításához a következő eszköztárat alakította ki:

1. Országos és helyi vidéki fórumok. A Hálózat országos és helyi vidéki fórumokat szervez. Ezek a fórumok részben szakmai

konferenciák, részben „helyben” szembesítik az elméleti és gyakorlati vidékfejlesztést, mindkettőt a „jó tapasztalatok”-kal. A fórumokon a célokhoz megfelelően személyes kapcsolatrendszer alakul ki. És folyamatos párbeszéd a hálózatba tömörült önkormányzati, vidékfejlesztő, gazdálkodó-érdekvédelmi, valamint szakmai intézmények, magánszemélyek között. A fórumok a vidékfejlesztéssel foglalkozó tudományos intézmények (kutatóintézetek, tanszékek) részére lehetőséget kínálnak a legújabb szakmai eredmények terjesztésére, megvitatására. – Az előadásokat, hozzászólásokat megfelelően szerkesztett szövegekben, nyomtatott és elektronikus formában hozzáférhetővé kell tenni a szélesebb közönség számára. – Az országos vidéki fórumok – az Elnökség által, illetve a Cselekvési Tervben meghatározott számban – mindig az egész magyar vidékpolitikát érintő tematikát tárgyalnak, míg a helyi vidéki fórumok egy-egy megye, régió vagy tájegység – netán kistérség – adott és speciális témakörökét taglalják. Az országos fórumok tematikáját az Elnökség – külső szakértők közreműködésével – állítja össze, a helyi fórumokat a megyei igazgatóságok. – (Megjegyzés: a Hálózat céljaival egybeesik, ha mind az országos, mind a helyi vidéki fórumok szervezését az Elnökség, illetve a Hálózati [Állandó] Titkárság arra a vidéki tudományos műhelyre bízta, amelyik felvállalja a szakmai-szervezési feladatokat. A vidéki egyetemek, kutatóintézetek bevonása a Hálózat napi életébe igen hasznos lehet.)

2. Szakosztályi-munkaközösségi konferenciák. A Hálózati Tanács 200 tagja a „négy tengely” szerint szerveződő négy szakosztályba tömörül. Ezek maguk meghatározta – és az Elnökség által jóváhagyott, a Cselekvési Tervben rögzített – témakörökben szakmai konferenciákat szerveznek. (Versenyképes mezőgazdálkodás, természetvédelem, vidéki életminőség, LEADER- illetve vidékfejlesztői – szervezetek tevékenysége.) Ezek a szűk körű konferenciák elsődleges találkozóhelyei az ágazati politika és a vidékfejlesztő intézmények, illetve a mezőgazdálkodás, környezetvédelem Hálózatban tömörült tagjainak. – Ezek a szakosztályok – mivel a Hálózati Tanács azonos érdeklődésű tagjai alkotják őket – képzési programokat is hirdetnek. Szakmai támogatásukról az Elnökség, szervezeti ellátásukról a Hálózati (Állandó) Titkárság gondoskodik. Tagja a Hálózati Tanácson kívül a Hálózatba bejelentkezettek bármelyike lehet.

3. Nyomtatott kiadványok: könyvsorozat és folyóirat. A Hálózat könyvsorozatot jelentet meg, amely a vidékfejlesztés és vidékpolitika szakmai-tudományos kérdéseit tárgyalja közérthető nyelven. Az ismeretterjesztés és a szakmai továbbképzés (önképzés) eszközei ezek. – A folyóirat évente rendszeresen (4–6 alkalommal) jelenik meg. Követi a magyarországi vidékpolitika alakulását, aktuálisnak tartott kérdéskörökét, fóruma a Hálózat vidékpolitikai állásfoglalásainak. Ugyanakkor követi az európai és magyarországi vidék társadalmi-gazdálkodási-kulturális fejlődését. Tematikáiban a Hálózat szervezeti életéből válogat, külön figyelmet fordít a „jó tapasztalatok” megjelenítésére, a széles közönséggel folytatandó párbeszédre. Egyben vitafórum is. Szervezi a magyar vidékfejlesztésben érintett személyeket és intézményeket, igyekszik meggyőzni a társadalom egészét az új vidékpolitika szükségéről, a vidék „közhaszna”-ról.

4. Elektronikus közlemények. A Hálózat honlapo(ka)t működtet, amely(ek) naprakész formában, folyamatosan szerkesztéssel ad(nak) hírt a Hálózatról, a vidékfejlesztés eseményeiről, illetve a vidéki Magyarország sikeres vállalkozásairól és konfliktusairól. Foglalkozik a vidékfejlesztés rétegszervezeteinek (LEADER, HVI, falugondnoki, kistérségi koordinátorok stb.) vitás kérdéseivel. A Hálózati (Állandó) Titkárság a honlaptól függetlenül aktuális ügyekben Newslettereket bocsát ki.

3. A Hálózat felépítése

a) A tagság

Az (ideiglenes) alapszabály tisztázza a regisztrált személyek jogállását („tagság”-át), és határozza meg, hogy a regisztrált milyen szolgáltatásokra tarthat igényt ingyenesen, illetve térítés ellenében. Az ingyenes szolgáltatások körébe tartoznak: elektronikus értesítés a rendezvényekről. (Mind a lokális, mind a regionális, mind az országos rendezvényekről, fórumokról, konferenciákról, érdeklődésének megfelelő szakosztályi műhelykonferenciákról.) A regisztráció adjon jogot a bejelentkezéshez a rendezvényekre, és adjon hozzászólási jogot a Hálózat fórumain.

b) Megyei Kapcsolódási Pontok

A Hálózat az Európai Unió elveinek megfelelően decentralizált szervezet. (Ez még ez év áprilisában vitakérdés volt: központi, Budapestről irányított országos hálózat, vagy decentralizált, négy szakosztályra és 19 megyei szinten szerveződő decentralizált egység.) A Hálózat így Megyei Kapcsolódási Pontokra (Igazgatóságokra – MeKaP) tagolódik. A Megyei Kapcsolódási Pont címre – és az azzal járó megbízásokra, juttatásokra – pályázni lehet. A Megyei Kapcsolódási Pontok pályázatairól a Hálózati Tanács e célra kiküldött bizottsága dönt a főtáitkár és az egyik alelnök vezetése alatt. A döntéseket a Hálózati Tanács ülésén hagyják jóvá.

A Megyei Kapcsolódási Pontokat szervezetileg a Hálózati (Állandó) Titkárság fogja össze.

c) A Hálózati Tanács

1. A Hálózati Tanács felépítése és működése

A Hálózat legfelsőbb döntéshozó szerve a Hálózati Tanács. Választott tagjait a regisztrált tagok a Megyei Kapcsolódási Pontok szervezésében választják.

A Hálózati Tanács 200 tagból áll. Tagjait (a regisztrált tagok által választottakon kívül) az FVM 2008. október 1-jei (131/2008. sz.) rendelete szabályozta. Eszerint tagjai:

- a) az MNVH elnöke;
  - b) az MNVH főtáitkára;
  - c) a LEADER helyi akciócsoportok egy-egy képviselője;
  - d) a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Érdekegyeztető Tanács tagjai;
  - e) az ÚMVP Monitoring Bizottságának a miniszter, mint az Irányító Hatóság vezetője által felkért tagjai;
  - f) a miniszter által felkért 10 fő;
  - g) a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: FVM) képviselőjében 1 fő;
  - h) a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium képviselőjében 1 fő;
  - i) a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium képviselőjében 1 fő;
  - j) a Szociális és Munkaügyi Minisztérium képviselőjében 1 fő;
  - k) az Oktatási és Kulturális Minisztérium képviselőjében 1 fő;
  - l) az Önkormányzati Minisztérium képviselőjében 1 fő;
  - m) az FVM VKSZI képviselőjében 1 fő;
  - n) a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) képviselőjében 1 fő;
  - o) a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal képviselőjében 1 fő.
- A Tanács a c)–f) pontjaiban szereplő tagjai közül 8 főt választ az Elnökségbe.

2. A Hálózati Tanács közgyűlései

A Hálózati Tanács évente egy vagy két közgyűlést tart. A közgyűlésen tárgyalják az európai és a magyarországi vidékpolitika

Javaslat a szakosztályok első évi üléseinek témáira

1. Agrárgazdaság.

- a) Az agrárium értelmezésének változásai: élelemtermelés, tájgazdálkodás, fenntartható agrárium.
- b) Közös Agrárpolitika (KAP) kialakulásának körülményei és mai átalakítása (2009).
- c) A magyar agrárgazdaság jelenlegi helyzete a nemzetgazdaságon belül.
- d) Az élelemtermelés, élelemfeldolgozás, élelemkereskedelem mint kitörési pont a Kárpát-medencei népek életében a 21. század elején.

2. Fenntartható fejlődés, környezetvédelem.

- a) Az EU környezetvédelmi irányelvei (1992–2009).
- b) Környezetvédelem, tájgazdálkodás, élelemtermelés.
- c) Mozgalomtól a pozitív cselekvésig. Az európai és magyarországi környezetvédelem történelmi tanulsága.
- d) Környezetgondos polgár: környezetvédelem a mindennapokban.

3. Az élhető vidék. A fenntartható társadalom vidéken.

- a) A vidéki térségek lakosságmegtartó lehetőségei Magyarországon és Európában (munkahelyteremtés, elérhetőség, szolgáltatások, iskola, művelődés).
- b) Munkahelyek a vidéki térségekben: iparúzés, szolgáltatás, élelemtermelés, kertgazdálkodás.
- c) Közigazgatás és településszerkezet Magyarországon az ipari-technikai forradalom korában.
- d) Korosztályok a vidéken: idősek, fiatalok.
- e) Értelmiségi élet a vidéki térségekben.

4. Vidékfejlesztők, LEADER.

- a) A „vidékfejlesztők” és a vidéket „fejlesztő” emberek.
- b) Vidékfejlesztő intézmények, hálózatok Európában és Magyarországon: LEADER, HVI, kistérségi megbízottak, falugondnokok.
- c) A polgármester, a civil szervezetek, egyesületek.
- d) A községépítés mint a lokális vidékfejlesztés első korszaka.

aktuális, átfogó kérdéseit. Ezeket a közgyűléseken a politika és a tudomány, a civil közélet vezető személyiségei tartanak előadásokat. A közgyűlések rendszeresen napirendre tűzik a Hálózat aktuális szervezeti kérdéseit.

3. Szakosztályok

A Hálózati Tanács tagjai szakosztályokat alkotnak. A szakosztályok tematikai kereteit az Európai Tanács 2005. szeptember 20-i rendelete (1698/2005/EK) határozza meg. Azaz a „négy tengely” köré szerveződik. A szakosztályok keretében valósulhat meg az Európai Vidéki Hálózat egyik célkitűzése: különböző vidékfejlesztő és a vidéki térségekben aktív szerepet játszó civilek, politikusok szakmai párbeszéde. A szakosztályok „szakosztályi műhelykonferenciákat” szerveznek.

A Hálózati Tanács tagjai egy-egy szakosztályba jelentkezhetnek be. A négy szakosztály tematikai tagolódása a következő:

- Versenyképes mezőgazdálkodás.
- Környezetvédelem.
- Vidékfejlesztés: az élhető vidék.
- LEADER.

Glatz Ferenc